

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 27/2020
01.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 387/19 од 12.02.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 01.06.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 387/19 од 12.02.2020. године.

Образложење

Предлагач АА је 28.02.2020. године поднела Врховном касационом суду жалбу против решења Управног суда Р4 у 387/19 од 12.02.2020. године, којим је одбијен њен приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда П-18У 4158/19, као неоснован. Предлагач сматра да је у приговору ради убрзавања поступка, као и у захтеву за понављање поступка од 30.10.2018. године који је доставила уз поднету тужбу, детаљно објаснила због чега је предмет спора за њу од великог значаја, те да је Управни суд морао да усвоји њен приговор. Предлаже да Врховни касациони суд укине или преиначи ожалбено решење и утврди да јој је повређено право на суђење у разумном року.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Управни суд је ожалбеним решењем одбио, као неоснован, приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда II-18У 4158/19 са образложењем: да је тужба којом је покренут управни спор поднета 15.03.2019. године и допуњена 15.04.2019. године и да су списи туженог органа са одговором на тужбу достављени суду 30.04.2019. године; да је суд одмах након пријема тужбе предузео радње у поступку како би створио предуслове за одлучивање; да одлука није донета јер се ради о предмету спора пореске природе који није хитан.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда II-18У 4158/19. Наиме, суд је одмах након пријема тужбе предузео радње ради прибављања одговора на тужбу и списка предмета од туженог органа. Поступак је у време подношења приговора ради његовог убрзавања трајао девет месеци и у складу са прихваћеним стандардима се објективно не може сматрати неразумно дугим. Поред тога, предлагач тужбом у управном спору тражи поништај решења донетог по предлогу за понављање управног поступка утврђивања пореске обавезе, који по закону није хитан. Поступак за понављање управног поступка по својој правној природи не представља саставни део или наставак раније окончаног поступка, па се у смислу повреде права на суђење у разумном року као почетак рока за утврђивање евентуалне повреде права сматра дан када је по предлогу странке или по службеној дужности отпочео поступак понављања раније окончаног поступка. У овом случају понављање поступка је отпочело 30.10.2018. године, због чега ни укупно трајање управног поступка и управног спора не прелази прихватљиве границе суђења у разумном року.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у диспозитиву решења.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић